

N:o 22/1937.

lysningar till Ålands landsting med anledning av
revisorernas berättelse över granskningen av
landskapets förvaltning under 1936.

Med anledning av revisorernas erinran om att kassakontot bör avslutas den 31 december och alla därefter verkställda utbetalningar, som hänföra sig till det avslutade året, via utgiftsresters konto påföras respektive anslag, får landskapsnämnden å sin sida påpeka, att det påtalade förfarandet inslagits på grund av en av Ålandsdelegationen uttalad önskan att utgiftsresternas antal måtte så mycket som möjligt reduceras. Förfarandet har härutöver besparat bokföraren en hel mängd arbete. Emellertid kommer detta förfarande av vissa skäl att från och med instundande års avslutning att överges och torde sålunda icke behöva föranleda till åtgärder från Landstingets sida.

Beträffande orsaken till att en del fasta anslag överskridits med mindre belopp får landskapsnämnden erinra om svårigheten för att icke säga omöjligheten att i början av november förutse alla ännu oundvikliga utgifter under året och därefter rätta tilläggsbudgeten, vartill kommer att en del leverantörer icke kunnat förmås inkomma med sina räkningar i tid. Slutligen kan ett avtalat arbete icke alltid bliva färdigt i så god tid att klarhet kan vinnas därom, huruvida anslaget eller anslagen komma att förslå till alla med detsamma förenade kostnader.

Att till anslaget för sjukstugans i Kumlinge förseende med elektriskt ljus icke begärdes ett behöfligt tillägg, berodde på att ett större ut-

62
giftsbelopp genom ett förbiseende icke kom att bokföras på detta konto
förrän vid bokslutet och behovet av tillägg följaktligen först då kunde
konstateras.

Vad revisorernas anmärkning om bokföringen av vissa folkskoleutgift
vidkommer, får landskapsnämnden framhålla följande:

Man kan visserligen vara av olika mening om, till vilket års landskapsutgifter understöden för upprätthållandet av folkskoleväsendet på landet höra, men det faktum, att understöden utgå med viss del av kommunernas utgifter för ändamålet under ett helt år betingar, att understöden aldrig kunna utbetalas under det år, till vilket de hänföra sig. De kunna icke heller betalas omedelbart efter det nya årets ingång, ty såväl skoldirektioner som kommunalnämnder måste rimligtvis få tid för sina resp. räkenskapers avslutande liksom de kommunala revisorerna för granskningen av dem. Följden därav är att kommunernas redovisningar oftast komma landskapsnämnden till handa först efter det landskapets bokslut lagenligt bör vara klart. Av ovan angivna praktiska skäl anser landskapsnämnden att dessa folkskoleutgifter lämpligast och med minsta olägenhet för alla parter kunna bokföras såsom hittills skett.

Mariehamn den 10 november 1937.

På landskapsnämndens vägnar:

Carving

Werner Herz